

Medlem har igen talt om det, som han plejer at kalde Odense-Affæren. Jeg havde troet, det vilde være kommet fyldigt frem under denne Forhandling, som jo skal være en Valgforberedelse, men det skete ikke. Derimod fremdrog det ærede Medlem et enkelt Punkt. Jeg antager, at det ærede Medlem efterhaanden har indset, at det, som er sket i den saakaldte Odense-Affære, er ikke noget saadant, at han paa nogen Maade kan faa nogen Fordel deraf, og at det, der er foretaget af Ministeriet, er absolut det rette. Det er jeg selv overbevist om, og jeg er ligeledes overbevist om, at de fleste ville give mig Medhold heri. Men der var et Punkt, det ærede Medlem vilde drage frem igen, fordi han mente, at jeg med Hensyn til det havde brugt Udtalelser, der ikke vare holdbare. Deri tager det ærede Medlem fejl, de ere meget holdbare. Jeg siger, at det, der er sket, er, at Loven er bleven bragt til Anvendelse. Man maa erindre, hvad der er Tale om, og hvad man bebrejdede Ministeren. Man bebrejdede Ministeren, at der fra Ministeriets Side var skredet ind, saa at en indledet Krigsretssag var bleven standset. Men det er urigtigt, og det har jeg modsagt, thi der var ingen Krigsretssag. Der var en Under-søgelse, og det, der skete, var, at denne sluttede uden nogen Tiltale. Og det er ifølge den bestaaende Lovgivning, at de administrative højeste Myndigheder, altsaa her Ministeren, have fuldstændig Ret til at bestemme, at der ingen Tiltale skal ske. Det er altsaa Loven, der her finder Anvendelse. Det, som det ærede Medlem her vilde forsøge at lægge ind i mine Ord, nemlig, at jeg havde sagt, at Straffeloven var bleven bragt til Anvendelse, var jo en Leg med Ord og intet andet. Jeg har en enkelt Gang tidligere haft Lejlighed til at udtale en Anskuelse, som det er mig kært at gentage her, nemlig, at der hverken i civile eller militære Forhold, og navnlig ikke i militære Forhold, sker nogen Gavn ved, at der straffes i ethvert Tilfælde, hvor der er Mulighed for, at Straffeloven kan anvendes. Dette kalder jeg ikke at anvende Lovgivningen: at man bringer Straffeloven i Brug i hvert enkelt Tilfælde. Det er absolut rigtigt der at bruge forstandig Skønsomhed over, hvornaar Straffeloven skal paakaldes og hvornaar ikke, og det, at et fornuftigt Skøn blev anvendt i den saakaldte Odense-Affære, var det eneste rette og fuldstændigt i Medfør af den bestaaende Lovgivning.

J. C. Christensen: Jeg skal gøre en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, som ere faldne. Vi have ingenlunde fra vor Side bebrejdet Ministeriet, at de gennemføre Lovene eller holde Lovene, selvfølgelig ikke, men det, vi bebrejdede Ministeriet, er, at de gennemføre disse Love med en Bagtanke, en Bagtanke om at omstyrte dem ved den første gunstige Lejlighed for Ministeriet, en Bagtanke, de ikke have villet sige os straks, da de traadte til. Et Ministerium, der træder til, og navnlig et Ministerium, der paaberaaber sig at være det sidste Hold af Politikere, hvis Ord staa til Troende, kunde gerne ærligt og redeligt fremsætte sit Program saaledes, at ingen blev narret. Men der er mange i dette Land, som ere blevne narrede af den Optræden, Ministeriet har foretaget sig her, idet de have fremstillet sig som Folk, der vilde gennemføre Lovene loyalt, men have haft den Bagtanke at ville omstyrte disse Love ved den første givne Lejlighed. Det er det, vi bebrejdede Ministeriet.

Dernæst taler den højtærede Finansminister stadig om de nye Skatter, som skulle til, hvis disse Love skulle blive opretholdte fremdeles. Der skal ingen nye Skatter til, Hr. Finansminister, af den Grund. Men naar Finansministeren omstyrter Lovene og da vil handle loyalt, maa han lade den Skat falde bort, som fulgte med Lovene, thi den Skat, som blev ført igennem, da Militærlovene bleve vedtagne her, blev kun ført igennem under den Forudsætning, at den hørte til og skulde følge med Forsvarslovene og dække de Udgifter, som Lovene medførte. Og den kan ogsaa dække mere end de aarlige løbende Udgifter, den kan give noget til Forrentning og Afdrag. Der siges, at der er 31½ Million Kr., som skulle forrentes og afdrages. Det er der ikke. Der er en ekstraordinær Udgift paa 31½ Mill. Kr., men deraf dækkes de 5—6 Mill. Kr. ved Salg af Grunde, tilbage bliver omtrent 25 Mill. Kr., som skulle afholdes i en Periode af 8 Aar. Om man vil laane Pengene straks eller skaffe dem til Veje efterhaanden, beror selvfølgelig paa Finansernes Tilstand. Skal man laane dem straks, blive de dog ikke brugte straks, en Del af Pengene kan da sættes i Banken til Forrentning, og der er ingen Tvivl om, at den Lov, som er givet om Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten, ogsaa efterhaanden vil føre stigende Indtægter med sig.

Jeg havde endnu et Par Bemærk-